Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 14. februarja 2019*

„Predhodno odločanje – Obdelava osebnih podatkov – Direktiva 95/46/ES – Člen 3 – Področje uporabe – Snemanje videoposnetka policistov na policijski postaji med izvajanjem postopka – Objava na spletnih straneh z videoposnetki – Člen 9 – Obdelava osebnih podatkov zgolj v novinarske namene – Pojem – Svoboda izražanja – Varstvo zasebnosti“

V zadevi C-345/17,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Augstākā tiesa (vrhovno sodišče, Latvija) z odločbo z dne 1. junija 2017, ki je na Sodišče prispela 12. junija 2017, v postopku, ki ga je začel

Sergejs Buivids,

ob udeležbi

Datu valsts inspekcija,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik Sodišča v funkciji predsednika drugega senata, A. Prechal, C. Toader, sodnici, A. Rosas (poročevalec) in M. Ilešič, sodnika,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: M. Aleksejev, vodja enote,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 21. junija 2018,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za S. Buividsa on sam,

– za latvijsko vlado I. Kucina, G. Bambāne, E. Petrocka-Petrovska in E. Plaksins, agentke,

– za češko vlado M. Smolek, J. Vláčil in O. Serdula, agenti,

– za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z M. Russo, avvocato dello Stato,

– za avstrijsko vlado G. Eberhard, agent,

– za poljsko vlado B. Majczyna, agent,

* Jezik postopka: latvijščina.

– za portugalsko vlado L. Inez Fernandes, M. Figueiredo in C. Vieira Guerra, agenti,

– za švedsko vlado A. Falk, C. Meyer-Seitz, P. Smith, H. Shev, L. Zettergren in A. Alriksson, agentke,

– za Evropsko komisijo D. Nardi in I. Rubene, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 27. septembra 2018

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355) in zlasti njenega člena 9.

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med S. Buividsom in Datu valsts inspekcija (nacionalni organ za varstvo podatkov, Latvija) v zvezi s tožbo za ugotovitev nezakonitosti odločbe tega organa, v skladu s katero je S. Buivids kršil nacionalno zakonodajo, ker je na spletni strani www.youtube.com objavil videoposnetek, ki ga je sam posnel o tem, kako v prostorih nacionalne policijske postaje med postopkom zaradi upravnega prekrška podaja izjavo.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Preden je bila razveljavljena z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL 2016, L 119, str. 1), je bilo v uvodnih izjavah 2, 14, 15, 17, 27 in 37 Direktive 95/46, katere člen 1 je določal, da je njen namen varstvo temeljnih pravic in svoboščin fizičnih oseb, predvsem njihove pravice do zasebnosti pri obdelavi osebnih podatkov, in odstranjevanje ovir za prosti prenos teh podatkov, navedeno:

„(2) ker so sistemi za obdelavo podatkov namenjeni temu, da služijo človeku; ker morajo, ne glede na državljanstvo ali stalno prebivališče fizičnih oseb, spoštovati njihove temeljne pravice in svoboščine, predvsem pravico do zasebnosti, ter prispevati h gospodarskemu in socialnemu napredku, trgovinskemu razvoju ter blaginji posameznikov;

[…]

(14) ker bi se morala ta direktiva glede na pomembnost potekajočega razvoja v okviru informacijske družbe v zvezi z metodami za zajetje, prenos, spreminjanje, zbiranje, shranjevanje ali sporočanje zvočnih in slikovnih podatkov v zvezi s fizičnimi osebami, uporabljati za obdelavo, ki vključuje take podatke;

(15) ker ta direktiva zajema obdelavo takih podatkov samo, če je avtomatska ali če so obdelani podatki vsebovani ali nameravajo biti vsebovani v zbirki, ki je strukturirana skladno s posebnimi merili v zvezi s posamezniki, tako da omogoča enostaven dostop do tovrstnih osebnih podatkov;

[…]

(17) ker se morajo načela direktive v zvezi z obdelavo zvočnih in slikovnih podatkov, ki se izvaja v novinarske namene ali zaradi literarnega ali umetniškega izražanja, predvsem na avdiovizualnem področju, uporabljati omejeno v skladu z določbami iz člena 9;

[…]

(27) ker se mora varstvo posameznikov uporabljati za avtomatsko in za ročno obdelavo podatkov; ker obseg tega varstva dejansko ne sme biti odvisen od uporabljenih metod, sicer bi to ustvarilo resno tveganje za izogibanje izpolnjevanju obveznosti; ker kljub temu ta direktiva glede ročne obdelave zajema samo zbirke in ne nestrukturiranih zapisov […];

[…]

(37) ker bi morala obdelava osebnih podatkov v novinarske namene ali zaradi literarnega ali umetniškega izražanja, predvsem na avdiovizualnem področju, predstavljati izjemo od zahtev nekaterih določb te direktive, kadar je to potrebno za uskladitev temeljnih pravic posameznikov s svobodo informiranja ter predvsem s pravico do prejemanja in prenašanja podatkov, zagotovljeno predvsem s členom 10 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin [, podpisane v Rimu 4. novembra 1950]; ker bi morale države članice zato določiti izjeme in odstopanja, ki so potrebni za ravnotežje med temeljnimi pravicami glede splošnih ukrepov za zakonitost obdelave podatkov […]“.

4 Člen 2 Direktive 95/46 je določal:

„V tej direktivi:

(a) ‚osebni podatek‘ pomeni katero koli informacijo, ki se nanaša na določeno ali določljivo fizično osebo (‚posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki‘); določljiva oseba je tista, ki se lahko neposredno ali posredno identificira, predvsem s sklicevanjem na identifikacijsko številko ali na enega ali več dejavnikov, ki so značilni za njeno fizično, fiziološko, duševno, ekonomsko, kulturno ali socialno identiteto;

(b) ‚obdelava osebnih podatkov‘ (‚obdelava‘) pomeni kakršen koli postopek ali niz postopkov, ki se izvajajo v zvezi z osebnimi podatki z avtomatskimi sredstvi ali brez njih, kakršno je zbiranje, beleženje, urejanje, shranjevanje, prilagajanje ali predelava, iskanje, posvetovanje, uporaba, posredovanje s prenosom, širjenje ali drugo razpolaganje, prilagajanje ali kombiniranje, blokiranje, izbris ali uničenje;

[…]

(d) ‚upravljavec‘ pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali kateri koli drug organ, ki sam ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave osebnih podatkov; kadar namene in sredstva obdelave določa nacionalna zakonodaja ali zakonodaja [Unije], lahko upravljavca ali posebna merila za njegovo imenovanje določi nacionalna zakonodaja ali zakonodaja [Unije];

[…]“

5 Člen 3 te direktive, naslovljen „Področje uporabe“, je določal:

„1. Ta direktiva se uporablja za obdelavo osebnih podatkov v celoti ali delno z avtomatskimi sredstvi in za drugačno obdelavo kakor z avtomatskimi sredstvi za osebne podatke, ki sestavljajo del zbirke ali so namenjeni sestavljanju dela zbirke.

2. Ta direktiva se ne uporablja za obdelavo osebnih podatkov:

– med dejavnostjo, ki ne sodi na področje uporabe zakonodaje Skupnosti, kot so tiste, opredeljene v naslovih V in VI Pogodbe o Evropski uniji [v različici pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe], in v vsakem primeru v postopkih obdelave v zvezi z javno varnostjo, obrambo, državno varnostjo (vključno z gospodarsko blaginjo države, kadar se postopek obdelave nanaša na zadeve državne varnosti) in pri dejavnostih države na področju kazenskega prava,

– s strani fizične osebe med potekom popolnoma osebne ali domače dejavnosti.“

6 Člen 7 navedene direktive je določal:

„Države članice določijo, da se lahko osebni podatki obdelujejo samo, če:

[…]

(f) je obdelava potrebna zaradi zakonitih interesov, za katere si prizadeva upravljavec ali tretja stranka ali stranke, ki so jim osebni podatki posredovani, razen kadar nad takimi interesi prevladajo temeljne pravice in svoboščine posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo, ki se varujejo na podlagi člena 1(1).“

7 Člen 9 te direktive je določal:

„Države članice določijo izjeme ali odstopanja od določb tega poglavja, poglavja IV in poglavja VI za obdelavo osebnih podatkov, ki se izvaja zgolj v novinarske namene ali zaradi umetniškega ali literarnega izražanja samo, če so potrebna za uskladitev pravice do zasebnosti s predpisi, ki urejajo svobodo izražanja.“

Latvijsko pravo

8 Člen 1 Fizisko personu datu aizsardzības likums (zakon o varstvu osebnih podatkov fizičnih oseb) z dne 23. marca 2000 (*Latvijas Vēstnesis*, 2000, št. 123/124, v nadaljevanju: zakon o varstvu osebnih podatkov) določa, da je namen tega zakona varstvo temeljnih pravic in svoboščin fizičnih oseb, zlasti njihovega zasebnega življenja, pri obdelavi osebnih podatkov fizičnih oseb.

9 Člen 2(3) zakona o varstvu osebnih podatkov določa, da so „osebni podatki“ opredeljeni kot katera koli informacija o določeni ali določljivi fizični osebi.

10 Člen 2(4) tega zakona določa, da je „obdelava osebnih podatkov“ opredeljena kot kateri koli postopek uporabe osebnih podatkov, vključno z zbiranjem, beleženjem, vnašanjem, shranjevanjem, urejanjem, prilagajanjem, uporabo, posredovanjem, posredovanjem s prenosom, širjenjem, blokiranjem ali izbrisom podatkov.

11 V skladu s členom 3(1) zakona o varstvu osebnih podatkov se ta uporablja – ob upoštevanju v njem določenih izjem – za obdelavo vseh vrst osebnih podatkov ter za vse fizične in pravne osebe, če:

– je upravljavec prijavljen v Republiki Latviji;

– se obdelava podatkov izvaja zunaj meja Republike Latvije, na območjih, ki ji pripadajo v skladu z mednarodnimi dogovori;

– je oprema, ki se uporablja za obdelavo osebnih podatkov, v Republiki Latviji, razen v primerih, v katerih se oprema uporablja le za prenos osebnih podatkov čez ozemlje Republike Latvije.

12 Člen 3(3) tega zakona določa, da se ta ne uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvajajo posamezniki za osebno ali domačo in družinsko uporabo.

13 Člen 5 zakona o varstvu osebnih podatkov določa, da se členi od 7 do 9, 11 in 21 tega zakona, razen če zakon ne določa drugače, ne uporabljajo, kadar gre za obdelavo osebnih podatkov v novinarske namene v skladu s Par presi un citiem masu informacijas lidzekliem (zakon o tisku in drugih medijih obveščanja širše javnosti) ali zaradi umetniškega ali literarnega izražanja.

14 Člen 8(1) zakona o varstvu osebnih podatkov določa, da mora pri zbiranju osebnih podatkov upravljavec zadevni osebi, razen če je ta o tem že obveščena, posredovati te informacije:

– naziv ali ime in priimek ter naslov upravljavca;

– predvideni namen obdelave osebnih podatkov.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

15 S. Buivids je v prostorih policijske postaje nacionalne policije slikovno posnel lastno izjavo, ki jo je podal med postopkom zaradi upravnega prekrška.

16 S. Buivids je tako posneti videoposnetek (v nadaljevanju: zadevni videoposnetek), na katerem so bili prikazani člani policije in njihova dejavnost na policijski postaji, objavil na spletni strani www.youtube.com. Gre za spletno stran, na kateri uporabniki lahko objavljajo, gledajo in delijo videoposnetke.

17 Zaradi te objave je nacionalni organ za varstvo podatkov v odločbi z dne 30. avgusta 2013 ugotovil, da je S. Buivids kršil člen 8(1) zakona o varstvu podatkov, saj članom policije kot posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, ni dal podatkov, na katere se nanaša ta določba in ki zadevajo namen obdelave osebnih podatkov, ki se nanje nanašajo. S. Buivids nacionalnemu organu za varstvo podatkov tudi ni predložil informacij glede namena snemanja zadevnega videoposnetka in njegove objave na spletni strani, ki bi potrjevale, da je bil namen v skladu z zakonom o varstvu podatkov. Nacionalni organ za varstvo podatkov je zato S. Buividsa pozval, naj ukrepa tako, da bo videoposnetek odstranjen s spletne strani www.youtube.com in z drugih spletnih strani.

18 S. Buivids je pri administratīvā rajona tiesa (okrajno upravno sodišče, Latvija) vložil tožbo za razglasitev nezakonitosti te odločbe nacionalnega organa za varstvo podatkov in za povrnitev škode, za katero meni, da mu je nastala. S. Buivids je v tožbi navedel, da je hotel s svojim videoposnetkom družbo opozoriti na ravnanje policije, ki je po njegovem mnenju nezakonito. Navedeno sodišče je to tožbo zavrnilo.

19 Administratīvā apgabaltiesa (regionalno upravno sodišče, Latvija) je s sodbo z dne 11. novembra 2015 pritožbo, ki jo je vložil S. Buivids zoper sodbo administratīvā rajona tiesa (okrajno upravno sodišče, Latvija), zavrnilo.

20 Administratīvā apgabaltiesa (regionalno upravno sodišče) je svojo odločitev utemeljilo z dejstvom, da je bilo na zadevnem videoposnetku mogoče videti policijsko postajo in več policistov pri opravljanju njihovih nalog ter slišati pogovor, posnet s policisti med opravljanjem procesnih dejanj, in glasove policistov, S. Buividsa in osebe, ki ga je spremljala.

21 Poleg tega naj ne bi bilo mogoče ugotoviti, ali mora prevladati pravica S. Buividsa do svobode izražanja ali pravica drugih oseb do zasebnosti, saj S. Buivids ni povedal, s kakšnim namenom je objavil zadevni videoposnetek. Prav tako naj ta videoposnetek ne bi poročal o aktualnih novicah, ki bi lahko bile

zanimive za družbo, niti o nezakonitem delovanju policije. Ker naj S. Buivids ne bi posnel zadevnega videoposnetka v novinarske namene v smislu zakona o tisku in drugih medijih niti v umetniške ali literarne namene, naj ne bi bilo mogoče uporabiti člena 5 zakona o varstvu podatkov.

22 Administratīvā apgabaltiesa (regionalno upravno sodišče) je na podlagi tega sklepalo, da je S. Buivids s tem, da je posnel policiste pri opravljanju njihovih nalog, ne da bi jih seznanil z informacijami v zvezi z namenom obdelave njihovih osebnih podatkov, kršil člen 8(1) zakona o varstvu podatkov.

23 S. Buivids je pri predložitvenem sodišču Augstākā tiesa (vrhovno sodišče, Latvija) vložil kasacijsko pritožbo zoper sodbo Administratīvā apgabaltiesa (regionalno upravno sodišče) in pri tem uveljavljal svobodo izražanja.

24 S. Buivids je med drugim trdil, da so bili na zadevnem videoposnetku prikazani uradniki nacionalne policije, torej javne osebe na javno dostopnem mestu, zato ne velja osebno področje uporabe zakona o varstvu podatkov.

25 Predložitveno sodišče, prvič, dvomi o tem, ali dejstvo, da so bili na policijski postaji posneti policisti pri opravljanju njihovih nalog, in dejstvo, da se tako posneti videoposnetek objavi na spletnih straneh, spadata na področje uporabe Direktive 95/46. Čeprav v zvezi s tem meni, da ravnanje S. Buividsa ne spada pod izjeme s področja uporabe te direktive, kot so navedene v členu 3(2) te direktive, vseeno poudarja, da gre v obravnavanem primeru le za enkratni posnetek in da je S. Buivids policiste posnel pri opravljanju njihovih javnih nalog, in sicer ko so predstavljali javni organ. Predložitveno sodišče se sklicuje na točko 95 sklepnih predlogov generalnega pravobranilca M. Bobka v zadevi Rīgas satiksme (C-13/16, EU:C:2017:43) in navaja, da je največja skrb, ki upravičuje dejstvo, da se varujejo osebni podatki, tveganje, da se ti obravnavajo široko.

26 Drugič, predložitveno sodišče se sprašuje glede razlage pojma „zgolj v novinarske namene“ iz člena 9 Direktive 95/46 in glede vprašanja, ali ta pojem lahko zajema dejanja, kot so ta, ki se očitajo S. Buividsu.

27 V teh okoliščinah je Augstākā tiesa (vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali dejavnosti, kot so sporne v obravnavanem primeru, torej snemanje policistov pri izvajanju njihovih funkcij na policijski postaji in objava posnetka na spletni strani www.youtube.com, spadajo na področje uporabe Direktive 95/46?

2. Ali je treba Direktivo 95/46 razlagati tako, da je navedene dejavnosti mogoče šteti za obdelavo osebnih podatkov, ki se izvaja v novinarske namene, v smislu člena 9 Direktive [95/46]?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

28 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 3 Direktive 95/46 razlagati tako, da videoposnetek policistov pri opravljanju njihovih nalog na policijski postaji med dajanjem izjave in objava tako posnetega videoposnetka na spletni strani, na kateri uporabniki lahko pošiljajo, gledajo in delijo te posnetke, spada na področje uporabe te direktive.

29 Spomniti je treba, da se v skladu s členom 3(1) te direktive ta uporablja „za obdelavo osebnih podatkov v celoti ali delno z avtomatskimi sredstvi in za drugačno obdelavo kakor z avtomatskimi sredstvi za osebne podatke, ki sestavljajo del zbirke ali so namenjeni sestavljanju dela zbirke“.

30 Pojem „osebni podatki“ iz te določbe v skladu z opredelitvijo iz člena 2(a) te direktive pomeni „katero koli informacijo, ki se nanaša na določeno ali določljivo fizično osebo“. Določljiva oseba je „tista, ki se lahko neposredno ali posredno identificira, predvsem s sklicevanjem […] na enega ali več dejavnikov, ki so značilni za njeno fizično […] identiteto“.

31 V skladu s sodno prakso Sodišča slika osebe, posneta s kamero, pomeni „osebni podatek“ v smislu člena 2(a) Direktive 95/46, ker omogoča identifikacijo osebe, na katero se podatek nanaša (glej v tem smislu sodbo z dne 11. decembra 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, točka 22).

32 V obravnavanem primeru iz predložitvene odločbe izhaja, da je mogoče na zadevnem videoposnetku videti in slišati policiste, zato je treba šteti, da so tako posnete slike oseb tudi osebni podatki v smislu člena 2(a) Direktive 95/46.

33 V členu 2(b) Direktive 95/46 je pojem „obdelava osebnih podatkov“ opredeljen kot „kakršen koli postopek ali niz postopkov […], ki se izvajajo v zvezi z osebnimi podatki […], kakršno je zbiranje, beleženje, urejanje, shranjevanje, prilagajanje ali predelava, iskanje, posvetovanje, uporaba, posredovanje s prenosom, širjenje ali drugo razpolaganje, prilagajanje ali kombiniranje, blokiranje, izbris ali uničenje“.

34 V okviru video nadzornih sistemov je Sodišče že presodilo, da videoposnetek oseb, ki se s krožnim snemanjem shranjuje na snemalno napravo – kakršen je trdi disk – v skladu s členom 2(b) in členom 3(1) Direktive 95/46 pomeni avtomatsko obdelavo osebnih podatkov (glej v tem smislu sodbo z dne 11. decembra 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, točki 23 in 25).

35 Na obravnavi na Sodišču je S. Buivids potrdil, da je za snemanje zadevnega videoposnetka uporabil digitalno kamero. Gre za videoposnetek oseb, ki se s krožnim snemanjem shranjuje na snemalno napravo, in sicer na pomnilnik te kamere. To snemanje torej pomeni obdelavo osebnih podatkov z avtomatskimi sredstvi v smislu člena 3(1) te direktive.

36 V zvezi s tem dejstvo, da je bilo snemanje le enkratno, ne vpliva na vprašanje, ali ta postopek spada na področje uporabe Direktive 95/46. Kot izhaja iz besedila člena 2(b) te direktive v povezavi z njenim členom 3(1), se ta direktiva uporablja za „kakršen koli postopek“, ki pomeni obdelavo osebnih podatkov v smislu teh določb.

37 Poleg tega je Sodišče odločilo, da se postopek, s katerim se na spletno stran vnesejo osebni podatki, prav tako šteje za tako obdelavo (glej v tem smislu sodbi z dne 6. novembra 2003, Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, točka 25, in z dne 13. maja 2014, Google Spain in Google, C-131/12, EU:C:2014:317, točka 26).

38 V zvezi s tem je Sodišče pojasnilo tudi, da je treba za objavo informacij na spletni strani izvesti postopek nalaganja te strani na strežnik in postopke, potrebne za to, da postane ta stran dostopna osebam, ki se povežejo na splet. Ti postopki se vsaj delno opravijo z avtomatskimi sredstvi (glej v tem smislu sodbo z dne 6. novembra 2003, Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, točka 26).

39 Šteti je torej treba, da dejstvo, da se videoposnetki objavljajo na spletni strani, na kateri uporabniki lahko pošiljajo, gledajo in delijo videoposnetke, kakršen je zadevni videoposnetek, na katerem se pojavijo osebni podatki, pomeni obdelavo teh podatkov v celoti ali delno z avtomatskimi sredstvi v smislu člena 2(b) in člena 3(1) Direktive 95/46.

40 Poleg tega se v skladu s členom 3(2) Direktive 95/46 ta direktiva ne uporablja za dva tipa obdelav osebnih podatkov. Prvič, ne uporablja se za obdelave za dejavnosti, ki ne spadajo na področje uporabe prava Skupnosti, kot so tiste, opredeljene v naslovih V in VI Pogodbe o Evropski uniji v različici, ki je veljala pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, in vsekakor v postopkih obdelave v zvezi z javno

varnostjo, obrambo, državno varnostjo in dejavnostmi države na področju kazenskega prava. Drugič, ta določba izključuje obdelave osebnih podatkov, ki jih izvaja fizična oseba za opravljanje izključno osebne ali domače dejavnosti.

41 Ker izjeme iz člena 3(2) Direktive 95/46 povzročijo, da se pravila glede varstva osebnih podatkov, ki so določena v tej direktivi, ne uporabljajo in tako ne upoštevajo temeljnega cilja te direktive, ki je zagotavljanje varstva svoboščin in temeljnih pravic fizičnih oseb glede obdelave osebnih podatkov, kakršni sta pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja in pravica do varstva osebnih podatkov, ki ju zagotavljata člena 7 in 8 Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), jih je treba razlagati strogo (glej v tem smislu sodbi z dne 27. septembra 2017, Puškár, C-73/16, EU:C:2017:725, točka 38, in z dne 10. julija 2018, Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551, točka 37).

42 V zvezi s postopkom v glavni stvari iz elementov, predloženih Sodišču, izhaja, prvič, da snemanja in objave zadevnega videoposnetka ni mogoče obravnavati kot obdelavo osebnih podatkov, ki se izvaja za dejavnosti, ki se ne nanašajo na področje uporabe prava Skupnosti, niti kot obdelavo, katere predmet se nanaša na javno varnost, obrambo, državno varnost in dejavnosti države na področju kazenskega prava v smislu člena 3(2), prva alinea, Direktive 95/46. V zvezi s tem je Sodišče že odločilo, da so dejavnosti, ki so primeroma navedene v tej določbi, v vseh primerih dejavnosti, značilne za države ali državne organe, ki se ne ukvarjajo z dejavnostmi posameznikov (glej v tem smislu sodbo z dne 27. septembra 2017, Puškár, C-73/16, EU:C:2017:725, točka 36 in navedena sodna praksa).

43 Drugič, ker je S. Buivids, ne da bi omejil dostop, objavil zadevni videoposnetek na spletni strani, na kateri lahko uporabniki pošiljajo, gledajo in delijo te posnetke ter tako osebne podatke dajo na voljo nedoločenemu številu oseb, obdelava osebnih podatkov iz postopka v glavni stvari ne spada v izvajanje izključno osebnih ali domačih dejavnosti (glej po analogiji sodbe z dne 6. novembra 2003, Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, točka 47; z dne 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, točka 44; z dne 11. decembra 2014, Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, točki 31 in 33, ter z dne 10. julija 2018, Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551, točka 42).

44 Poleg tega dejstvo, da je naredil videoposnetek policistov pri opravljanju njihovih nalog, ne more izključiti take vrste obdelave osebnih podatkov iz področja uporabe Direktive 95/46.

45 Kot je navedla generalna pravobranilka v točki 29 sklepnih predlogov, ta direktiva ne določa nobene izjeme, ki bi iz področja uporabe te direktive izključila obdelavo osebnih podatkov, ki se nanašajo na uradnike.

46 Poleg tega iz sodne prakse Sodišča izhaja, da okoliščina, da navedena informacija spada v okvir poklicne dejavnosti, ni taka, da je ne bi bilo mogoče opredeliti kot „osebni podatek“ (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2015, ClientEarth in PAN Europe/EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, točka 30 in navedena sodna praksa).

47 Glede na zgoraj navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 3 Direktive 95/46 razlagati tako, da videoposnetek policistov na policijski postaji med dajanjem izjave in objava tako posnetega videoposnetka na spletni strani z videoposnetki, na kateri uporabniki lahko pošiljajo, gledajo in delijo te videoposnetke, spada na področje uporabe te direktive.

Drugo vprašanje

48 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 9 Direktive 95/46 razlagati tako, da okoliščine, kakršne so te v postopku v glavni stvari, in sicer videoposnetek policistov na policijski postaji pri dajanju izjave in objava tako posnetega videoposnetka na spletni strani z videoposnetki, na kateri uporabniki lahko pošiljajo, gledajo in delijo te videoposnetke, pomenijo obdelavo osebnih podatkov v novinarske namene v smislu te določbe.

49 Uvodoma je treba navesti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča določbe direktive razlagati glede na njen cilj in sistem, ki ga uvaja (sodba z dne 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, točka 51 in navedena sodna praksa).

50 V zvezi s tem iz člena 1 Direktive 95/46 izhaja, da je njen cilj, da države članice, čeprav dovolijo prosti prenos osebnih podatkov, hkrati zagotavljajo varstvo temeljnih svoboščin in pravic fizičnih oseb, zlasti njihove pravice do zasebnosti v zvezi z obdelavo navedenih podatkov. Vendar se ta cilj ne sme dosegati brez upoštevanja dejstva, da je treba navedene temeljne pravice v določeni meri uskladiti s temeljno pravico do svobode izražanja. Kot izhaja iz uvodne izjave 37 te direktive, njen člen 9 sledi cilju uskladitve dveh temeljnih pravic, in sicer na eni strani pravice do varstva zasebnosti in na drugi strani pravice do svobode izražanja. To je naloga držav članic (glej v tem smislu sodbo z dne 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, točke od 52 do 54).

51 Sodišče je že odločilo, da je treba, da bi se upošteval pomen svobode izražanja v vsaki demokratični družbi, z njo povezane pojme, med katerimi so pojmi iz novinarstva, razlagati široko (glej v tem smislu sodbo z dne 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, točka 56).

52 Tako iz pripravljalnega gradiva Direktive 95/46 izhaja, da izjeme ali odstopanja iz člena 9 te direktive ne veljajo le za medije, ampak tudi za vsako osebo, ki se ukvarja z novinarstvom (glej v tem smislu sodbo z dne 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, točka 58).

53 Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da so „dejavnosti novinarstva“ tiste dejavnosti, katerih cilj je razkritje informacij, mnenj ali idej javnosti, ne glede na sredstvo za prenos (glej v tem smislu sodbo z dne 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, točka 61).

54 Čeprav mora predložitveno sodišče preveriti, ali v obravnavanem primeru obdelava osebnih podatkov, ki jo je opravil S. Buivids, ustreza temu cilju, lahko Sodišče predložitvenemu sodišču vseeno predstavi elemente razlage, ki so potrebni za presojo, ki jo mora opraviti.

55 Tako glede na sodno prakso Sodišča, navedeno v točkah 52 in 53 te sodbe, na podlagi okoliščine, da S. Buivids ni novinar, ni mogoče izključiti, da lahko zadevni videoposnetek in njegova objava na spletnih straneh z videoposnetki, na katerih lahko uporabniki pošiljajo, gledajo in delijo te videoposnetke, spada na področje uporabe te določbe.

56 Natančneje, dejstvo, da je S. Buivids ta videoposnetek objavil na taki spletni strani, in sicer v obravnavanem primeru na spletni strani www.youtube.com, samo po sebi ne bi moglo pomeniti, da ta obdelava osebnih podatkov ni bila opravljena „zgolj v novinarske namene“ v smislu člena 9 Direktive 95/46.

57 Upoštevati je treba namreč razvoj in število telekomunikacijskih sredstev in sredstev širjenja informacij. Sodišče je že odločilo, da sredstvo, po katerem so bili posredovani podatki, ki se obdelujejo bodisi klasično, kot je papir ali radijski valovi, bodisi elektronsko, kot je splet, ni odločilno za presojo, ali gre za dejavnost „zgolj v novinarske namene“ (glej v tem smislu sodbo z dne 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, točka 60).

58 Glede na to, kot je v bistvu navedla generalna pravobranilka v točki 55 sklepnih predlogov, ni mogoče šteti, da vsaka informacija, ki je objavljena na spletnih straneh in ki se nanaša na osebne podatke, spada v pojem „dejavnosti novinarstva“ ter torej iz tega naslova lahko spada pod izjeme in odstopanja, določene v členu 9 Direktive 95/46.

59 V obravnavanem primeru mora predložitveno sodišče preveriti, ali iz zadevnega videoposnetka izhaja, da je bil edini cilj snemanja in objave tega videoposnetka razkritje informacij, mnenj ali idej javnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, točka 62).

60 S tem namenom bo lahko predložitveno sodišče med drugim upoštevalo dejstvo, da je bil po mnenju S. Buividsa zadevni videoposnetek objavljen na spletni strani, da bi pritegnil pozornost družbe glede domnevno nezakonitih praks policije, ki naj bi se izvajale, ko je podal svojo izjavo.

61 Vendar pa je treba navesti, da ugotovitev takih nezakonitih praks ni pogoj za uporabo člena 9 Direktive 95/46.

62 Če pa se izkaže, da edini cilj snemanja in objave tega videoposnetka ni bilo razkritje informacij, mnenj ali idej javnosti, ne bo mogoče šteti, da je v postopku v glavni stvari šlo za obdelavo osebnih podatkov „zgolj v novinarske namene“.

63 Poleg tega je treba spomniti, da se izjeme in odstopanja, določeni v členu 9 Direktive 95/46, lahko uporabijo le, če se izkažejo za potrebne za uskladitev dveh temeljnih pravic, in sicer pravice do zasebnosti in pravice do svobode izražanja (glej v tem smislu sodbo z dne 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, točka 55).

64 Na podlagi varstva temeljne pravice do zasebnosti in za vzpostavitev ravnotežja med tema dvema temeljnima pravicama se zahteva, da se odstopanja in omejitve varovanja podatkov iz poglavij II, IV in VI Direktive 95/46 določijo v mejah tega, kar je najnujneje potrebno (glej v tem smislu sodbo z dne 16. decembra 2008, Satakunnan Markkinapörssi in Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, točka 56).

65 Spomniti je treba, da člen 7 Listine glede pravice do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja vsebuje pravice, ki se ujemajo s tistimi, zagotovljenimi s členom 8(1) Evropske Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP), in da je torej treba, v skladu s členom 52(3) Listine, členu 7 Listine dati enak pomen in obseg kot členu 8(1) EKČP, kakor se razlaga v sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice (sodba z dne 17. decembra 2015, WebMindLicenses, C-419/14, EU:C:2015:832, točka 70). Enako velja glede člena 11 Listine in člena 10 EKČP (glej v tem smislu sodbo z dne 4. maja 2016, Philip Morris Brands in drugi, C-547/14, EU:C:2016:325, točka 147).

66 Glede tega iz te sodne prakse izhaja, da je za uravnoteženje med pravico do zasebnosti in pravico do svobode izražanja Evropsko sodišče za človekove pravice razvilo niz upoštevnih meril, ki jih je treba upoštevati, med drugim prispevek k razpravi v javnem interesu, poznanost prizadete osebe, predmet reportaže, predhodno ravnanje zadevne osebe, vsebino, obliko in posledice objave, način in okoliščine, v katerih so bile informacije pridobljene, ter njihovo verodostojnost (glej v tem smislu ESČP, 27. junij

2017, Satakunnan Markkinapörssi Oy in Satamedia Oy proti Finski, CE:ECHR:2017:0627JUD000093113, točka 165). Upoštevati je treba tudi možnost upravljavca obdelave, da sprejme ukrepe, ki lahko ublažijo obseg kršitve pravice do zasebnosti.

67 V obravnavanem primeru iz spisa, ki je bil predložen Sodišču, izhaja, da ni mogoče izključiti, da snemanje in objava zadevnega videoposnetka, ki sta potekala, ne da bi bile osebe, na katere se informacije nanašajo, obveščene o tem snemanju in njegovih ciljih, pomenita kršitev temeljne pravice do zasebnosti teh oseb, in sicer policistov, ki se pojavijo v tem videoposnetku.

68 Če se izkaže, da je edini cilj snemanja in objave zadevnega videoposnetka razkritje informacij, mnenj ali idej javnosti, mora predložitveno sodišče preveriti, ali so izjeme in odstopanja, določeni v členu 9 Direktive 95/46, potrebni za uskladitev pravice do zasebnosti s pravili, ki urejajo svobodo izražanja, ter ali so te izjeme in odstopanja v mejah tega, kar je nujno potrebno.

69 Glede na zgoraj navedeno je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 9 Direktive 95/46 razlagati tako, da okoliščine, kakršne so te v postopku v glavni stvari, in sicer snemanje videoposnetka policistov na policijski postaji med dajanjem izjave in objava tako posnetega videoposnetka na spletni strani z videoposnetki, na kateri uporabniki lahko pošiljajo, gledajo in delijo te videoposnetke, lahko pomenijo obdelavo osebnih podatkov zgolj v novinarske namene v smislu te določbe, če iz tega videoposnetka izhaja, da je edini namen tega videoposnetka in njegove objave razkritje javnosti informacij, mnenj ali idej, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Stroški

70 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. **Člen 3 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov je treba razlagati tako, da videoposnetek policistov na policijski postaji med dajanjem izjave in objava tako posnetega videoposnetka na spletni strani z videoposnetki, na kateri uporabniki lahko pošiljajo, gledajo in delijo te videoposnetke, spada na področje uporabe te direktive.**

2. **Člen 9 Direktive 95/46 je treba razlagati tako, da okoliščine, kakršne so te v postopku v glavni stvari, in sicer snemanje videoposnetka policistov na policijski postaji med dajanjem izjave in objava tako posnetega videoposnetka na spletni strani z videoposnetki, na kateri uporabniki lahko pošiljajo, gledajo in delijo te videoposnetke, lahko pomenijo obdelavo osebnih podatkov zgolj v novinarske namene v smislu te določbe, če iz tega videoposnetka izhaja, da je edini namen tega videoposnetka in njegove objave razkritje javnosti informacij, mnenj ali idej, kar mora preveriti predložitveno sodišče.**

Podpisi